

Forslag til folketingsbeslutning

om personalenormering i daginstitutioner

Fremsat den 15. februar 1978 af Tyroll (VS) og Tove Jørgensen (DKP).

Folketinget opfordrer regeringen til at genindføre de regler for personalenormering i daginstitutionerne, som var gældende, før folketinget i forbindelse med finansloven for 1975-76 besluttede, at en del af personalet skulle afskediges.

Bemærkninger til forslaget

Forslaget er en genfremstilling af beslutningsforslag af 12. april 1977 fremsat af medlemmer af venstresocialisternes, socialistisk folkepartis og Danmarks kommunistiske partis folketingsgrupper. (Folketingstidende 1976-77, 2. samling, forhandlingerne sp. 1685 og 4190, tillæg A sp. 4223).

Folketingets flertal vedtog i forbindelse med behandlingen af finansloven for 1975-76 nogle nye regler for personaledekningen i daginstitutioner, som betød en halvering af vikarbudgettet og nedlæggelse af ca. 3600 heltidsstillinger (900 pædagoger og 2700 medhjælpere). Da mange af disse stillinger var besat med deltidsansatte, blev konsekvensen, at der blev afskediget mere end 5000 personer inden den 1. april 1976.

Det skete angiveligt for at spare 87 mill. kr. på de offentlige budgetter, men socialministeren måtte senere erkende, at der reelt ikke blev tale om nogen besparelse, fordi udgifterne til arbejdsløshedsunderstøttelse og tabet af indkomstskat skal modregnes.

Folketingets socialudvalg har siden modtaget et meget omfattende materiale, fremstillet af forældre og sagkyndige pædagoger, læger m. fl., som dokumenterer nedskæringerens alvorlige konsekvenser for børnene. Der er ikke blot tale om forringede muligheder for forældresamarbejde, pædagogisk udviklingsarbejde, særlig omsorg for vanskeligt stillede børn og lignende. Normeringerne er så »barberede«, at selv den nøgne pasningsfunktion kun vanskeligt kan foretages forsvarligt.

Socialministeren har tidligere afvist at ændre forholdene med henvisning til, at bistandslovens ikrafttræden betyder, at daginstitutionsområdet er overgået til kommunernes forvaltning. På trods af, at der tidligere har vist sig at være veje til at anvise retningslinier over for kommunerne, og på trods

af, at der findes flere muligheder for påvirkninger af kommunernes forvaltning, spændende fra præciseringer i bistandsloven og til stimulering ved hjælp af refusionsbestemmelserne, så har socialministeren afvist at gribe ind og ændre på forholdene.

Forslagsstillerne har bemærket enkelte signaler om en beskedent kursændring på grund af den varige arbejdsløshedssituation. Det økonomiske råds formandskab stillede sig i sin rapport fra november 1976 positivt til en bekæmpelse af arbejdsløsheden ved flere ansættelser i den offentlige sektor. Forslag herom indgik i socialdemokratiets beskæftigelsesplan fra januar 1977. Dog blev daginstitutionsområdet ikke nævnt blandt de områder, som skulle tilgodeses ved nyansættelser. Ved augustforlig II blev det kun til udvidelse af beskæftigelsen for hjemmehjælpere. I denne forbindelse viste det sig muligt at finde veje på trods af bistandslovens ikrafttræden.

Regeringens og folketingsflertallets hidtidige politik på dette område øgede arbejdsløsheden med over 5000 personer. Det er på høje tid, at dette gøres godt igen ved en tilbagevenden – som et minimum – til de tidligere gældende regler for personalenormeringer. For en ordens skyld skal forslagsstillerne gøre opmærksom på, at vi betragter den tidligere normering som nødtørftig. Der er således et presserende behov for at sikre betaling for forældrearbejdet, planlægningsarbejdet og lignende. Dette arbejde, der er så væsentligt for udviklingen af pædagogikken og for at opnå en helhed i det pædagogiske arbejde, især for at sikre en bedre omsorg for vanskeligt stillede børn, er i dag belastet af for snævre bevillingsrammer – herunder et reduceret vikarbudget. Forslagsstillerne er rede til at medvirke til sådanne større forbedringer, hvis der skulle være flertal herfor.